

[Morten Lange.]

med andre landes. Det er et enkelt punkt at sætte ind på, og der er flere af samme slags: større midler til fællesmekanisering kan komme på tale, og først og fremmest eksportfremmende støtte, samling af landbrugets eksportindsats, at få gjort noget virkeligt ved det. Der er brug for ganske betydelige eksportfremmende midler, hvis vi skal komme til resultater, som kan konkurrere med de meget store midler, der sættes ind fra Commonwealthlandene, som vel her bliver vore store konkurrenter.

Men det er fuldstændig rigtigt, at der er nok at gøre for landbokommissionen. Jeg synes, det var på tide, om landbokommissionen blev indkaldt til en halv snes hastemøder; for så vidt ville det kun være rimeligt, om den sad i møde 3 gange om ugen — måske kunne den vente, til høsten er i hus — til henimod jul og så kom frem med noget, der kunne ligne en virkelig samordning, et virkeligt udspil i stedet for den usle lille detailsag om sammenlægning af jord, som vi havde fornøjelsen at se i sommer.

Jeg har indtryk af, at det er lykkedes mig ikke at sige ret meget godt om de ændringsforslag til lovforslaget, der her foreligger, og jeg tror faktisk, at de konsekvenser, loven vil få, som sagt er til ringe fordel for landbrugerne, til stor skade for det øvrige samfund, overordentlig inflations-skabende, og — jeg siger det endnu en gang — de eneste, som måske er sikre på at have gevinst af ordningen, er slagterne.

Det er derfor helt klart, at mit parti vil stemme imod selve lovforslaget. Om lovforslaget, som det oprindeligt blev fremsat, kan jeg egentlig kun sige den ene gode ting, at det ikke kunne gennemføres, og da det havde den kvalitet, vil vi også stemme imod de ændringsforslag, som gør, at det kan gennemføres. Selv om de ned sætter udgiftsrammen, betegner de alligevel, så mærkeligt det end lyder, en forringelse. Altså, vi stemmer imod dem, og jeg synes, jeg har gjort det klart, at vi har ærlig talt ikke nogen som helst udvej for

at gøre andet. Men vi vil samtidig gøre det klart, og det vil jeg gerne understrege: det er ikke, fordi vi ikke er villige til at gå ind i en støtte til landbruget, men denne støtte skal være konstruktiv, den skal være af en sådan art, at vi ikke hvert år skal lægge 25 pct. på og stadig væk se de samme problemer tårne sig op for os. Landbrugets problemer er ikke håbløse, de kan klares, og de skal klares.

Mose Hansen: For godt 3 måneder siden var lovforslaget om afsætning af danske landbrugsprodukter til første behandling her i tinget. Ved den lejlighed redegjorde jeg på mit partis vegne for vort syn på landbrugets økonomiske forhold set i forhold til andre samfundsgrupper. Jeg redegjorde ved samme lejlighed for landbrugets betydning som valutaskabende eksporterhverv, en betydning, som i den aktuelle situation ikke kan fremhæves ofte nok. Jeg og mit parti var og er stadig af den opfattelse, at under de vanskelige afsætningsforhold, hvor landbruget må konkurrere med støtte- og subsidiepolitikken i andre lande, vil det være samfundsøkonomisk uforvarligt ikke at tilstræbe, at forholdene lægges sådan til rette, at landbruget er intakt, er produktionsdygtigt, når markedsforholdene i Europa forhåbentlig snart finder deres afklaring. Vi må nemlig huske på, at det er vigtigt for landbruget, men sandelig også for samfundet som sådant, at vi opretholder så stor en landbrugsproduktion som muligt, da landbrugsproduktionens størrelse ved vor indtræden i fællesmarkedet vil være afgørende for vor andel i landbrugsproduktionen inden for fællesmarkedet, samtidig med at der måske kan findes nye afsætningsmuligheder i u-landene i takt med højningen af levedoden i disse lande.

I mine bemærkninger til lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer var jeg inde på, at mit parti principielt var tilhænger af, at landbruget fik ret til i lighed med alle andre erhverv at fastsætte